

Львівське пиво варять технологи з дипломом НТУ «ХПІ»

[Підготувала М. Михайлина]

#5 от 27.02.2006

Термін «Біотехнологія» офіційно вперше прозвучав у нашому університеті в грудні 1997 року на засіданні Вченої ради, коли кафедра аналітичної хімії (завідувач – професор М.Ф. Клещов) запропонувала відкрити підготовку випускників з цієї спеціальності.

Для цього були усі передумови – на кафедрі аналітичної хімії функціонував «Біохімічний центр», створений за наказом ректора в 1994 році для виконання аудиторних занять з біохімії та мікробіології для спеціальностей «Технологія жирів» та «Екологія». На роботу в біохімічний центр були запрошені д. м. н., професор Л. Кособуцький – відомий в Україні мікробіолог та к. б. н., доцент Т. Горбач – біохімік. На той час (1994 р.) кафедра мала гарну лабораторну базу для проведення аналізу фізико-хімічними методами, вона й стала основою для створення лабораторного практикуму.

Після виходу постанови Кабінету Міністрів України про Перелік спеціальностей для підготовки випускників, де значилась і «Біотехнологія», кафедра аналітичної хімії розпочала підготовку до відкриття такої спеціальності в нашому університеті. В той фінансово важкий для України період (1997 рік) це було непросто.

Державна атестаційна комісія України дозволила набір на перший курс у вересні 1998 року. НТУ «ХПІ» став другим університетом в Україні, який відкрив спеціальність «Біотехнологія», після НТУУ «КПІ».

І ось 15–17 лютого 2006 року на кафедрі біотехнології та аналітичної хімії відбувся вже третій випуск інженерів-біотехнологів (21 чоловік), а з урахуванням 1 та 2 випусків кафедрою підготовлено за денною та заочною формами освіти 58 спеціалістів. У ці дні ми побували на захистах дипломних робіт і проектів. Про тематику та рівень виконаних робіт нам розповів завідувач кафедри, професор М.Ф. Клещов:

– Голова ДЕКу, д. ф. н., професор В.І. Чуєшов (завідувач кафедри промислової фармації Національного фармацевтичного університету – відомий в Україні фармацевт) зробив

наголос на високих якісних показниках дипломних проектів, проте відзначив кілька недоліків, які колектив кафедри буде ліквідувати в подальшій роботі.

Серед кращих відзначили дипломні роботи старости групи О-50 О. Рязанцева, студентів О. Канищевої, М. Бухариної, Ю. Степанової та А. Ліпара. Загалом дипломні проекти на «відмінно» захистили 16 чоловік, на «добре» – 5.

– Миколо Федосовичу, які перспективи подальшого працевлаштування, з якими підприємствами Харкова та Харківської області уклали тристоронні угоди випускники-біотехнологи в 2006 році?

– Це такі підприємства, як Харківська біофабрика, БІОЛЕК, державний Центр лікарських засобів України, Харківський молокозавод, Харківські пивзаводи «Рогань» и «Нова Баварія», Обласний Центр стандартизації та контролю якості, чотири науково-виробничі фірми харчового та фармацевтичного профілю та інші. Усі випускники отримали роботу за спеціальністю.

-50, .. . ;

Незважаючи на хвилювання, яке притаманне кожному випускнику перед та після захисту, молоді спеціалісти-біотехнологи відповіли на деякі мої запитання.

Олександр Рязанцев, наприклад, розповів, що уже зараз працює майстром цеху розливу кегового пива і дипломний проект присвятив біотехнології виробництва пива мікробіологічними методами. «Коли я вперше прийшов на завод «Нова Баварія», головний технолог Марія Петрівна Бенько пояснила, що буде входити до моїх обов'язків. Наші випускники скрізь ціняться, адже і вуз і кафедра мають хорошу репутацію».

Андрій Ліпар приїхав навчатися до Харкова із Львівської області. Під час навчання проходив ознайомчу практику на пивзаводі «Рогань», а виробничу – на ВАТ «Львівська пивоварня».

Не дивно, що дипломний проект присвятив біотехнології приготування пива на ВАТ «Львівська пивоварня». «Я був стажером майстра варочного цеху, найстарішої, мабуть, української пивоварні, яка має майже трьохсотлітню історію. У Львові довго розпитували про Харків, про виробництво пива. Я навчався за контрактом, та попри все якихось проблем на практиці не виникало, маю надію, що і в майбутньому цього не станеться».

У досягненні успіху велику роль відіграють особисті якості, притаманні кожній людині. Наполегливість та бажання досконально оволодіти спеціальністю допомогли відмінниці Олені Канищевій стати інженером-біотехнологом. Після четвертого курсу в молодій сім'ї (Олена після третього курсу вийшла заміж) народилася донечка. Викладачі пішли назустріч молодій мамі і дозволили пізніше відпрацьовувати лабораторні роботи, пропуски. Свій проект «Біотехнологія виробництва лимонної кислоти та система безпеки виробництва» захистила на «відмінно». За тристоронньою угодою О.Канищева працюватиме на ДП «Харківстандартметрологія», де проходила переддипломну практику. «На державному підприємстві спершу ставилися насторожено до мого диплому з нової для НТУ «ХПІ» спеціальності, та загалом залишилися задоволені роботою. З дипломом допомагали. Я вдячна також викладачам кафедри за їхню допомогу та розуміння». Завершити цю публікацію хочу словами М.І. Пирогова: «Будь-яка школа славиться не кількістю, а славою своїх учнів». Тож, ми бажаємо успіхів усім випускникам Харківського політехнічного і, зокрема, кафедрі біотехнології та аналітичної хімії. Примножуйте славу рідного вузу!